RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2225/86

af 15. juli 1986

om fastsættelse af foranstaltninger til afsætning af sukker produceret i de franske oversøiske områder og om udligning af prisforskellen mellem dette sukker og præferenceråsukker

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 934/86 [2], særlig artikel 9, stk. 5, og artikel 19, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 9, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81 er det bestemt, at der skal træffes passende foranstaltninger med hensyn til transport- og lageromkostninger for sukker produceret i de franske oversøiske departementer, således at dette kan finde afsætning i Fællesskabets europæiske områder;

i en fælleserklæring om forsyning af sukkerraffineringsindustrien i Portugal, der er knyttet til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, er det aftalt at træffe passende foranstaltninger med henblik på udligning af priserne på EF-råsukker; i den foreliggende situation er der imidlertid ikke roeråsukker til rådighed; udligningen bør derfor finde sted for råsukker af sukkerrør med oprindelse i de franske oversøiske departementer for især at gøre det muligt at forsyne de portugisiske sukkerrafinaderier med det pågældende sukker på tilsvarende prisvilkår som dem, der gælder for præferencesukker;

i henhold til artikel 5, stk. 4, i protokol nr. 7 om AVS/EØF-sukker, der er knyttet til den tredje AVS/EØF-konvention [3], gælder den garanterede pris for upakket sukker cif europæisk havn i Fællesskabet for sukker af standardkvalitet;

de mest passende foranstaltninger for at nå ovennævnte mål består i ydelse af en fast fællesskabsstøtte i form af en intervention, der gør det muligt dels i Fællesskabets europæiske områder at afsætte råsukker produceret i de franske oversøiske departementer og dels at raffinere det i nævnte områder; under hensyn til, at der gælder en ensartet pris på råsukker for alle Fællesskabets områder, og for at muliggøre en sådan afsætning bør der fastsættes støtte til transport af det pågældende sukker frem til disse områder; forsyning af især de portugisiske raffinaderier med sukker af fællesskabsoprindelse nødvendiggør udligning af priserne på råsukker produceret i de franske oversøiske områder i forhold til præferenceråsukker ved hjælp af raffineringsstøtte, der skal udligne incidensen af lagerafgiften, dog med hensyntagen til refusionen af oplagringsomkostningerne for den del, der svarer til den gennemsnitlige oplagringstid i raffinaderierne;

ydelse af raffineringsstøtte er kun berettiget for de mængder råsukker med oprindelse i de franske oversøiske departementer, der kan raffineres til hvidt sukker i Fællesskabets forskellige europæiske områder, under hensyntagen til de disponible mængder af sådant sukker, der følger af en regelmæssig udarbejdelse af en egentlig fællesskabsopgørelse; der bør endvidere tages hensyn til dette sukkers oprindelsesområde på grund af de forskudte produktionsperioder;

for så vidt angår præferenceråsukker anvendes der endvidere, når udbyttet heraf afviger fra udbyttet af standardkvaliteten, en tabel over tillæg i international handel, som adskiller sig fra den skala, der i denne forbindelse er fastsat i fællesskabsreglerne for råsukker produceret i Fællesskabet; for at opnå en udligning af prisforholdene mellem de to typer råsukker er det hensigtsmæssigt at dække den forskel, der følger af disse to tabeller, ved en særlig støtte til det raffinaderi, der raffinerer råsukker produceret i de franske oversøiske departementer;

under hensyn til målet med disse interventionsforanstaltninger bør der — når der indrømmes en fordel til raffinaderier, som behandler præferencesukker, i form af en eventuel forudfastsættelse af de monetære udligningsbeløb ved indførsel af dette sukker — fastlægges en tilsvarende foranstaltning i form af en tillægsstøtte for raffinering af råsukker fra de franske oversøiske departementer; for at en sådan foranstaltning, i givet fald, kan iværksættes hurtigt, bør det bestemmes, at den træffes efter fremgangsmåden i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 1785/81;

der bør vedtages visse bestemmelser for at lette overgangen fra den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 2067/81 af 20. juli 1981 om afsætningsforanstaltninger for sukker fra de franske oversøiske departementer [4] til den i nærværende forordning fastsatte ordning —

---

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 87 af 2. 4. 1986, s. 1.
[3] EFT nr. L 86 af 31. 3. 1986, s. 164.
[4] EFT nr. L 203 af 23. 7. 1981, s. 3.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Som en interventionsforanstaltning ydes der på de i artikel 2, 3 og 4 anførte betingelser en fast fællesskabsstøtte til afsætning i Fællesskabets europæiske områder af sukker produceret i de franske oversøiske departementer.

Artikel 2

Der ydes til producenterne for det sukker, der er omhandlet i artikel 1 og frit leveret europæisk havn i Fællesskabet, en støtte, der består af:

a) et fast beløb på 14,56 ECU pr. ton sukker, udtrykt i hvidt sukker, svarende til transportomkostningerne ab fabrik til fob-stadet i produktionsåret 1986/87. For hvert af de følgende produktionsår justeres dette beløb med en koefficient, der er udtryk for ændringsprocentsatsen for interventionsprisen for hvidt sukker i forhold til den pris, der var gældende i det foregående produktionsår, og

b) et ensartet fast beløb svarende til søtransportomkostningerne fra fob-stadiet i de franske oversøiske departementer til cif-stadiet lastrum europæisk havn i Fællesskabet og de til transporten knyttede forsikringsomkostninger. Dette faste beløb svarer til fragtelementet Vestindien — Det forenede Kongerige, således som det er fastsat af Freight-Committee of the United Terminal Sugar Market Association of London og indregnet i London Daily Price for sukker, et element der gælder på datoen for udarbejdelsen af konnossementet for det pågældende sukker.

Støtten ydes efter anmodning fra producenterne af det pågældende sukker, der skal indgive ansøgningerne til de kompetente myndigheder i Den franske Republik.

Artikel 3

1. Med forbehold af stk. 2 ydes der for det i artikel 1 omhandlede sukker, som er raffineret på et raffinaderi i Fællesskabets europæiske områder, en støtte til de pågældende virksomheder, bestående af:

a) et beløb, fastsat for 100 kg råsukker af standardkvalitet, lig med forskellen mellem den i artikel 8, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede lagerafgift, der rent faktisk er blevet opkrævet for det pågældende sukker, og tre gange det månedlige beløb til refusion af lageromkostningerne, omhandlet i artikel 8, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning, som er gældende under raffineringen af dette sukker, og

b) et beløb lig med 0,0387 % af interventionsprisen for råsukker i det produktionsår, hvor raffineringen fandt sted, for hver tiendedel procent udbytte, der overstiger 92 %.

2. Stk. 1 gælder inden for mængder, der skal fastsættes for de enkelte områder i Fællesskabet, hvor raffineringen kan finde sted, og særskilt efter det eller de pågældende oversøiske departementer, hvorfra sukkeret kommer.

De i første afsnit omhandlede mængder fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 1785/81 på grundlag af en EF-forsyningsopgørelse for råsukker og for mængdernes raffinering i de pågældende områder i Fællesskabet.

3. Det i stk. 1 omhandlede samlede støttebeløb ydes på anmodning fra de virksomheder, der har raffineret det pågældende sukker, og som skal indgive ansøgningerne til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område raffineringen har fundet sted.

Artikel 4

1. Den i artikel 2 og 3 omhandlede støtte ydes kun for det i artikel 1 omhandlede sukker, for hvilket konnossementet er udarbejdet den 1. juli 1986 eller senere.

2. For det i artikel 1 omhandlede sukker, for hvilket konossementet er udarbejdet før den 1. juli 1986, gælder forordning (EØF) nr. 2067/81 fortsat. I dette tilfælde skal den pågældende virksomhed fremlægge ovennævnte konnossementet eller et andet bevis, som den pågældende medlemsstat anser for ligestillet hermed.

Artikel 5

1. Når der i samhandelen med tredjelande anvendes forudfastsættelse af monetære udligningsbeløb ved indførsel af præferenceråsukker, og denne forudfastsættelse er til fordel for importørerne af dette sukker, suppleres den i artikel 3 omhandlede støtte med et fast beløb, der skal fastlægges, og hvis formål er at skabe en udligning svarende til udligningen i prisbetingelserne for sukker produceret i de franske oversøiske departementer.

2. Det i stk. 1 omhandlede faste beløb fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 1785/81.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 1986, idet artikel 5 dog finder anvendelse fra den 1. april 1986.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1986.

På Rådets vegne

M. JOPLING

Formand